

Edward Pudelko

Pleszew, woj. kaliskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 14, 259-260

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z racji szybko postępujących prac rozbiórkowych /wyburzenie źle zachowanej ściany zachodniej i wszystkich murów wewnętrznych/ badania w tym sezonie miały charakter ratowniczy i ograniczały do inwentaryzacji odkrywanych stopniowo przez PKZ i wyburzanych murów piwnicznych oraz do zabezpieczania zabytków ruchomych.

Wnętrze budynku zostało odgruzowane, a następnie na całej powierzchni wyeksplorowane do głębokości około 2 m poniżej poziomu terenu. W wyniku tych prac odsłonięto fundamenty czterech wyburzonych wcześniej ścian wewnętrznych /wzniesionych w XVII w./, dwa równoległe do nich mury o konstrukcji filarowo-łękowej stanowiące podziały XIV-wiecznego wnętrza, a także pozostałości późnośredniowiecznego dwukomorowego pieca do wypieku chleba.

Badania będą kontynuowane.

PLESZEW
woj. kaliskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
Ziemi Kaliskiej
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Edward Pudełko. Finansował WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalne kultury łużyckiej z okresu od czwartego brązu do okresu halsztackiego.

Badania przeprowadzone w Pleszewie na stanowisku 2 przy ul. Piłsudskiego 61 i na sąsiednich gruntach należących do W. Młynarczyka miały charakter ratowniczy. Były kontynuacją wykopalisk zwiadowczych przeprowadzonych w 1978 r.

Przekopano teren o powierzchni ponad 6,5 ara położony na skarpie czynnej zwirowni i na pobliskich polach, tam gdzie narażenie na zniszczenie zabytkowych obiektów było największe. Mimo rozległych wykopów zasięgu cmentarzyska w kierunku wschodnim nie udało się ustalić. Sądzić należy, że jest to nekropola rozległa i zróżnicowana chronologicznie. Można wstępnie określić chronologię na IV okres epoki brązu do okresu halsztackiego. Zbadano 56 pochówków ciepłopalnych kultury łużyckiej. Były to zarówno groby popielnicowe jak też groby jamowe. Siedem grobów wyposażono oprócz naczyń w wyroby z brązu. W jednym z pochówków były to liczne fragmenty drobnych okuć nieokreślonego bliżej przedmiotu organicznego, prawdopodobnie skóry, złożonego do grobu ze szczątkami stosu. Pozostałe znaleziska, to skręty drutu brązowego.

Ciekawym znaleziskiem jest odkrycie w grobie z prostokątną obstawą kamienną, dwustożkowatego zakończenia broni myśliwskiej tzw. bola uwiązanej pierwotnie na rzemieniu. Okaz jest dobrze wykonany, gładzony na całej powierzchni. Zdecydowana większość pochówków odkrytych na cmentarzysku w Pleszewie to groby pokryte brukami kamiennymi. Pochówki bez obstawy kamiennej to przeważnie groby dziecięce. Na

uwagę zasługuje odkrycie trzech pochówków z obstawami kamiennymi w formie kół o średnicy od 3,5 do 4,5 m. Były to prawdopodobnie zniwelowane dzisiaj kurhany oraz dwóch grobów z prostokątnymi konstrukcjami kamiennymi o wymiarach 1,5 x 2,0 m.

PRZEMYŚL
ul. Rycerska

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansował WKZ w Przemyślu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko staromadzialskie z X wieku i obiekty z osady późnorzymskiej.

Stanowisko położone jest w dzielnicy Zasanie na wyodrębnionym wycinku jednego ze wzgórz, po lewej stronie Sanu.

Badaniami objęto północno-wschodni rejon stanowiska zagrożony wykopami pod magistralę wodociągową. Grobów nie odkryto, ponieważ eksplorowano obszar poza zasięgiem cmentarzyska.

Odsłonięto natomiast fragmenty kilku obiektów z osady prahisterycznej. Na szczególne omówienie zasługuje obiekt 18 - ziemnianka o kształcie czworokątnym z zaokrąglonymi brzegami, w przekroju nieckowata, wymiarów 3 m x 2,5 m. Niejednorodne wypełnienie wydaje się wskazywać na dwufazowe użytkowanie obiektu.

W obiekcie wystąpiły fragmenty ceramiki kuchennej, ułamki naczyń o formie garnkowej z ornamentem paznokciowym wzdłuż ukośnie krzyżujących się linii, wystąpił też fragment czarki z uchem. Odmienne formy reprezentował fragment stożkowego kubka oraz fragment wylewu dzbana. Pierwszy być może należy wiązać z kulturą lipicką /?/, drugi z kulturą czerniachowską /?/. Ponadto w obiekcie natrafiono na dwa przęśliki gliniane.

Na podstawie materiału obiekty można wstępnie datować na późny okres rzymski, względnie na schyłkową fazę okresu wczesnorzymskiego.

Materiały i dokumentację złożono w Muzeum Okręgowym w Przemyślu.

PRZEMYŚL
ul. Krasieńskiego

Muzeum Okręgowe
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansował WKZ w Przemyślu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko i osada z okresu wczesnośredniowiecznego.

Stanowisko położone jest w dzielnicy Zasanie, na niskiej zabudowanej, lewej terasie Sanu. Badania ratownicze podjęto w związku z budową